

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

25. Söder Mem, Östra Ny sn, Björkekinds hd.

Pl. VIII. Fig. 2.

Litteratur: B. 906; L. 1113; W. 40; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Ostergötland* 2, s. 55.

I B. 906 och av Peringskiöld uppgives runstenens plats vara »I Södre Mems hage», där ock Broocman säger den stå. W. 40 anmärker: »Denna eller en annan berättar allmogen ligga framför Söder Mems Vestergårds förstugudörr». Vid mitt besök å stället kunde ingen upplysning vinnas om stenen, som av många blivit eftersökt. En 88-årig gubbe från trakten uppgav 1907 för mig, att runstenen stått i ett grustag nära landsvägen t. v. om vägen som går till Öster Mem.

Enligt måtten i B. 906 har runstenen varit 2,22 m lång, 1,91 m bred upptill, efter toppsidan. Då det spetsiga fotstycket varit dolt i jorden, har stenen ovan jord visat en rektangulär yta, efter vars kanter den slutna runslingan löper.

Runorna i B. 906 äro följande:

st₅**u**₁₀**p**₁₅**i**₂₀**k**₂₅**r**₃₀ × **ra**₅**i**₁₀**s**₁₅**t**₂₀**i**₂₅ × **s**₅**t**₁₀**a**₁₅**i**₂₀**n**₂₅ × **p**₅**o**₁₀**n**₁₅**s**₂₀**a**₂₅ × **i**₅**f**₁₀**t**₁₅**i**₂₀**r**₂₅ × **i**₅**a**₁₀**r**₁₅**l**₂₀**i**₂₅ × **b**₅**u**₁₀**r**₁₅**u**₂₀**p**₂₅**u**₃₀**r**₃₅ × **s**₅**i**₁₀**n**₁₅ ×

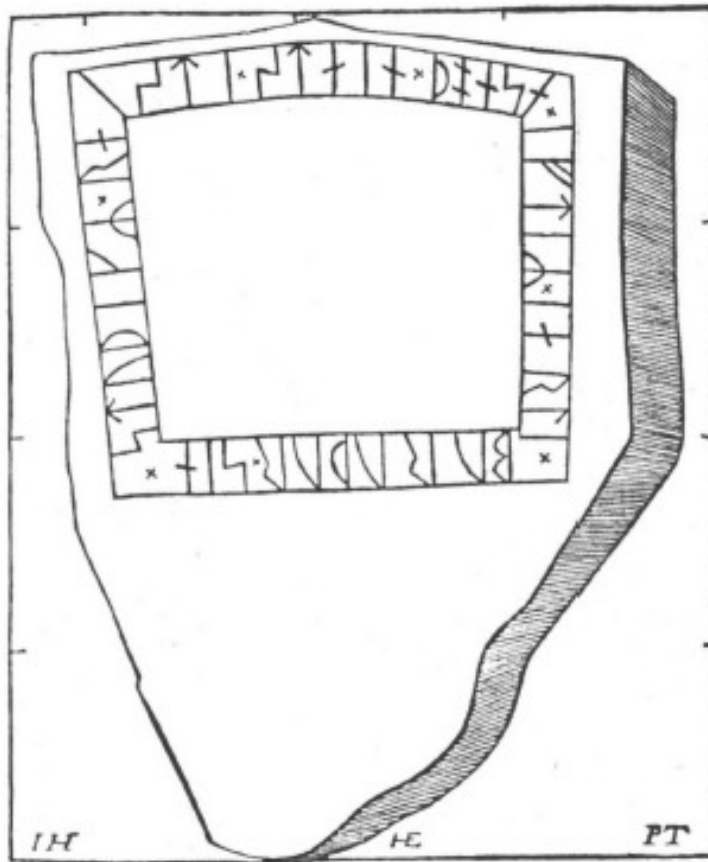
I **raisti**, **stain** är **s** vänderunan **r**, **o** i **ponsa** är **þ**.

Namnet **stupikr** förekommer dessutom i nom. sing. **stþinkr** B. 408, L. 206, D. I, 182 Fardabro, Danmarks sn, Vaxala hd, Uppl., och i ack. sing. **stypik** B. 442, L. 128, D. I, 154 Ströja, Börje sn, Ulleråkers hd, Uppl. Namnets första stavelse ingår i sammansättningen **stopbiarn** nom. sing. L. 131, ack. sing. L. 210 och **sthotbiarn** B. 500, L. 242, D. I, 231 och nom. sing. **stopkil** B. 404, L. 210, **stuopkil** B. 456, L. 143, **stupkihl** B. 260, L. 633, D. II, 243, alla i Uppl.

Av dessa ristningar kan man sluta, att namnet haft *y* eller *ø* i första stavelsen, och detta *y*, *ø* har troligen varit kort, varigenom sammanhang vinnes med isl. *stöð* f. 'stöd, stolpe', fsv. *stuþ*, *stodh*, vilket synes rimligare än att det skulle sammanhänga med isl. *stöð* 'hästflock'. Hos Lundgren *Personnamn* saknas dessa namn, men han antar *Stybbe* vara kortnamn av **Stydhbiorn*.

B. 906 **iarli** står sannolikt för **iarla** ack. sing. av det senare rätt vanliga namnet *Iarle*, *Iærle*; i runinskrifter finnes eljest blott den starka formen *Iarl*, *Iærl*.

Översättning: Styding reste denna sten efter Jarle sin broder.

2. Ög. 25. Söder Mem (B. 906).